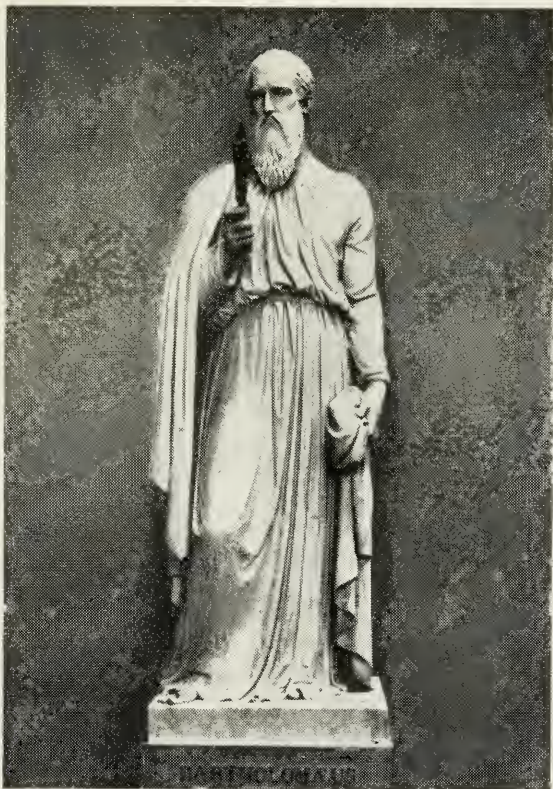

SKANDINAVIENS STJERNE

NR. 6

JUNI 1953

102. ARGANG

Apostlen BARTHOLOMÆUS

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 6

JUNI 1953

102. årg.

SKANDINAVIENS STJERNE udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og \$ 2.00 i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til

CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F.

Junius M. Sorensen
Missionspræsident
ansvarshavende red.

Mary Kaiser
redaktør

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Fra missionens præsidentskab	151
En advarsels rost	152
Hastværk i gudsdyrkelsen	159
En apostel ved arbejdet	161
Den danske mission	163
Distriktskonferencerne — foråret 1953	164
Nyt fra hjælpeorganisationerne	169
Fra missionsmarken	175
Kredslærernes budskab	177

Bemærk: Alle penge som indsendes til Kirkens kontor, bedes sendt til CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F. Postgirokonto nr. 333.38, og *ikke* til de enkelte organisationer. På *talonen* anføres hvad pengene er til.

Fra missionens præsidentskab.

Der har været mange spørgsmål fremme angående tilstandene under milleniet eller Kristi tusindårige regering på jorden. Jeg har slået et antal autentiske skriftsteder op fra Brigham Youngs og Joseph Smiths skrivelser og lader dem trykke i »Stjernen« til gavn for dens læsere.

»Hvis de sidste dages hellige tror, at alle jordens indbyggere, når Guds rige oprettes på jorden, vil slutte sig til den kirke, der kaldes de sidste dages hellige, så tager de i høj grad fejl. Jeg tænker, der vil være lige så mange sekter og partier, som der er nu. Dog, når Guds rige triumferer, skal hvert knæ bøje sig og hver tunge tilstå, at Jesus er Kristus, til Faderens ære. Selv jøderne vil til den tid gøre det; men vil jøderne og ikke-jøderne være tvunget til at tilhøre Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige? Nej, på ingen måde. Jesus sagde til sine disciple: »I min Faders hus er der mange boliger; var det ikke således, ville jeg have fortalt jer det; jeg går for at berede et sted for jer, således at hvor jeg er, der må også I være.« Der er boliger i tilstrækkeligt antal til at passe til alle de forskellige klasser af menneskeheden, og der vil altid eksistere forskelligheder i al evighed og kræves en klassificering og et arrangement af selskaber og samfund i de mange boliger, der findes i Herrens hus, og det vil være således altid.« (Brigham Young, *Journal of Discourses*, bind XI, side 275).

Det må imidlertid bemærkes, at prædiken af evangeliet vil fortsætte gennem tusindårsriget med større kraft end nogensinde for. Satan vil være bundet, så han ikke vil have magt til at friste noget menneske (L. & P. 101:28), og menneskene vil være modtagelige for lærdommene fra Kirkens ældster, som fortsætter med at instruere dem, indtil praktisk talt alle er bragt ind i Kirken.

»Kristus og de opstandne hellige vil regere over jorden i de tusind år. De vil sandsynligvis ikke bo på jorden, men vil besøge den, når de har lyst, eller når det er nødvendigt for at regere den. Der vil være onde mennesker på jorden i de tusind år. De hedenske nationer, som ikke vil komme og dyrke Gud, vil blive hjemsoget af Guds straffedomme, og må til sidst gå til grunde på jorden. (D. H. C. 5:212, *Teachings* 268—269).

Profetens udtalelse, at der vil være onde mennesker på jorden under milleniet, har forårsaget betydelig forvirring i de manges sind, som har læst mange steder i skriften, at når Kristus kommer, skal jorden blive rensed for sin ondskab, og at de onde ikke skal blive, men gå til grunde. Se L. & P. 5:18—19, 29:8—10, 101:23—25, Es. 24:1—3, Mal. 4:1. De ondsindede indbyggere, de »som elsker og siger logn« og er skyldige i al slags fordærvelse, vil gå til grunde, når Kristus kommer. Herren taler i dette skriftsted om dem, som ikke har modtaget evangeliet, fordi de har været under syndens trældom, og heraf ordet »onde«. Mange af disse folk er imidlertid hæderlige mennesker, der lever et rent liv, men de har ikke antaget evangeliet. Beboerne af den terrestre orden vil forblive på jorden under milleniet, og denne klasse er uden evangeliets ordinancer. Se L. & P. 76:73—76.« (Fodnote, *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, s. 268—269).

Mit råd til de hellige er: Læs og studér Lære og Pagter, og når De taler om disse vigtige emner, så udtal ikke deres egne meninger; den eneste måde, vi kan give et svar, som vi kan stole på, er ved at få det fra Herrens åbenbaringer gennem hans profeter her på jorden. Lad os gøre dette, og må Herren velsigne os med en sand forståelse af frelsesplanen, beder jeg ydmygt i Jesu Kristi navn, amen.

Junius M. Sorensen, missionspræsident.

Fortsat artikel:

EN ADVARSELS RØST

Af Parley P. Pratt.

Efter at have gjort denne opdagelse vil vi nu betragte dette riges fremgang blandt jøder og ikke-jøder, og hvilke frugter, gaver og velsignelser, det var i besiddelse af, og som dets borgere glædede sig ved.

Kort efter, at dette Guds rige var organiseret i Jerusalem, kom Filip til Samaria og prædikede evangeliet der, og da indbyggerne troede hans vidnesbyrd, blev de døbt, både mænd og kvinder, og nød stor glæde. Senere kom Peter og Johannes fra Jerusalem og bad for dem og lagde hænderne på dem, og de modtog den Helligånd (Ap. Gern. 8:14—17). Læg nu mærke til her, først troede de, derefter blev de døbt og nød stor glæde, men alligevel havde de ikke modtaget den Helligånd; den blev først senere givet ved håndspåleggelse og bøn i Jesu navn. O, hvor forskelligt fra de menneskelige systemer!

Betragt Paulus's omvendelse, da han rejste til Damaskus. Den Herre Jesus åbenbarede sig for ham på vejen, men i stedet for at fortælle ham, at hans synder var ham tilgivet og så udgyde den Helligånd over ham, sendte Han ham til Damaskus, idet Han sagde, at det skulle blive ham meddelt, hvad han skulle gøre. Og da han kom derhen, traf han Ananias, som Herren havde sendt, og han befalede ham, at han ikke skulle tøve, men stå op og blive døbt, få sine synder aftvættede og påkalde Herrens navn. Da stod han op og blev døbt og fik den Helligånd — og straks prædikede han, at Jesus var Kristus. (Ap. Gern. 9).

Betragt dernæst Kornelius, en meget gudfrygtig ikke-jøde, hvis bonner Gud havde hørt, hvis almisser var ihukkommet, og som endog havde haft besøg af en engel, men trods al hans fromhed, og til trods for, at den Helligånd blev udgydt over ham og hans venner, måtte de dog døbes, thi ellers kunne de ikke blive frelst. Hvorfor? Fordi Herren havde befalet, at apostlene skulle prædike for al skabningen, at hver, som ikke ville tro og blive døbt, skulle fordømmes uden undtagelse. En-

gelens vidnesbyrd til Kornelius var: »Han (Peter) skal sige dig ord, hvorved du og alt dit hus skal blive frelst.« Nu spørger jeg: kunne Kornelius være blevet frelst uden at adlyde Peters ord? Om det var så, da var engelens mission forgæves. (Ap. Gern. 10).

Hvis en af kristendommens præster nutildags skulle træffe en mand, der var så god som Kornelius, da ville han rimeligvis sige til ham: Stræb fremad broder, du vil blive frelst, du har nydt af den Helligånd, du kan godt blive døbt for en god samvittigheds skyld, dersom du føler, det er din pligt, men hvis ikke, da er det lige meget, thi et nyt hjerte er alt, hvad der er nødvendigt til salighed o. s. v. Dette er det samme som at sige, at Jesu befalinger ikke er absolut nødvendige til salighed, eller at et menneske kun behøver at råbe: Herre, Herre, og dog blive frelst, lige så sikkert som ved at holde Hans bud. O, hvilken forfængelig og tåbelig lærdom! O, I menneskenes børn, hvor har I dog forvrænget evangeliet! Forgæves kalder I Ham Herre, Herre, og adlyder ikke de befalinger, Han har givet jer.

Dernæst vil vi omtale fangevogteren og hans hus, som blev døbt i den samme time, de troede, uden at vente på dagens komme. Og ligeledes Lydia og hendes hus, som lod sig døbe, da de første gang hørte en prædiken om dåben. (Ap. Gern. 16).

På samme måde var det med Filip og hofmanden, som lod vognen holde ved det første vand, de kom til, for at efterkomme dåbens ordinance, måske kun nogle få minutter efter at han første gang havde hørt om Jesus (Ap. Gern. 8). Af alle disse eksemper i gamle dage, og budene, som indeholdes i dem, forstår vi, at dåben var den første ordinance, som skulle adlydes, hvorved alle de, som troede og omvendte sig, optoges i Kirken eller Guds rige, og derved blev de berettiget til syndsforladelse og den Helligånds velsignelse; ja, det var den ordinance, hvorved de blev sønner og dotre af Gud, og fordi de blev sønner, indgod Herren sin Sons Ånd i deres hjerter, så de kunne råbe, Abba, Fader. Det er sandt, at Herren udgod den Helligånd over Kornelius og hans venner, før de blev døbt, men det synes at have været nødvendigt for at overbevise de troende joder om, at også ikke-joderne havde del i denne frelse. Og jeg tror, at dette er det eneste tilfælde i hele den hellige skrift, hvor folk fik den Helligånd, før de adlod indlemmelsesloven.

Men lad mig her bemærke, at lydighed mod indlemmelsesloven ikke kan gøre nogen til arving eller borger i riget, med fuld ret til den Helligånds gaver og velsignelser, med mindre denne lov og ordinancerne bliver forvaltet af nogen, som har lovlige fuldmagt og er tilbørligt bemyndiget af Kongen, og at en beskikkelse, der er givet til een, aldrig kan bemyndige en

anden til at handle i hans sted. Dette er et af de vigtigste punkter, og et, som vi må forstå grundigt, da det tjener os som en prøvesten for enhver gejstlig embedsmand i hele kristenheden og vedrører organisationen af ethvert kirkesamfund på jorden, som har eksisteret, siden direkte inspiration ophørte.

For at kunne få et klart og tydeligt begreb om dette emne må vi undersøge, hvorledes de jordiske regeringer er indrettet med hensyn til myndighed og borgerret. Som eksempel vil vi antage, at præsidenten for De Forenede Stater skriver en fuldmagt til en mand, som vi vil kalde hr. A. og bemyndiger ham til at indtage et embede i staten. Medens han beklæder denne post, kommer der to mænd fra Europa for at nedsætte sig i dette land (Amerika), og da de er fremmede og udlændinge og ønsker at få indfødsret, går de hen til hr. A., som lader dem aflægge troskabseden på den lovbestemte måde, hvorefter han udsteder et certifikat til dem, hvorved de er blevet retmæssige borgere, der har krav på alle de privilegier, som de indfødte borgere og undersætter nyder. Nogen tid efter afgår hr. A. ved døden, og en hr. B., som gennemser hans efterladte papirer, finder tilfældigvis fuldmagten, der var givet til hr. A; denne fuldmagt benytter han til egen fordel og indtager det ledige embede. Imidlertid ankommer der to andre udlændinge, som også søger at få indfødsret, og da nogle, som er ukendt med forretningsgangen, underretter dem om, at hr. B. har fuldmagt til at forvalte optagelsesloven, underkaster de sig hr. B.s behandling uden at drage hans myndighed i tvivl. Hr. B. giver dem borgerbrev, og de er af den formening, at de er lovligt naturaliserede borgere ligesom andre og berettigede til alle borgerlige privilegier. Men nogen tid derefter bliver der tale om deres borgerret, og de fremlægger det af hr. B. udstedte certifikat. Præsidenten spørger: Hvem er hr. B.? Jeg har aldrig indsat ham i noget embede, og jeg kender ham ikke, og I er derfor fremmede og udlændinge i republikken, indtil I går hen til hr. A.s lovmæssigt beskikkede efterfølger eller en anden, som er beskikket direkte fra præsidenten i sit eget navn. Imidlertid bliver hr. B. grebet og straffet efter loven for bedrageri og for at have tiltaget sig en myndighed, som aldrig var blevet ham overdraget. Således er det også med hensyn til embedsmænd i Guds rige.

Herren bemyndigede apostlene og andre ved direkte åbenbaring og profetiens ånd til at prædike, døbe og opbygge hans kirke og rige; men efter nogen tids forløb døde de, og i lang tid derefter havde mænd, som gennemlæste deres fuldmagt — hvor der siges til de elleve apostle: »Gå ud i al verden og prædik evangeliet for al skabningen« o. s. v. — dristigt til-egnet sig disse ord som en bemyndigelse, og uden nogen anden

fuldmagt har de optrådt som forkyndere af evangeliet, og døbt og foregivet at opbygge Guds kirke og rige, men de, som blev døbt af dem, modtog aldrig de gaver og velsignelser, de hellige og rigets borgere i apostlenes dage har nydt. Hvorfor? Fordi de endnu er fremmede og udlændinge; thi den fuldmagt, som gaves apostlene, bemyndiger intet andet menneske til at handle i deres sted. Dette var en forret, som Herren forbeholdt sig selv. Ingen har ret til at påtage sig dette hverv, uden den, som er kaldet dertil ifølge åbenbaring og udrustet af den Helligånd til at røgte dette hverv.

Men, spørger læseren med forbavselse, er da ingen af alle nutidens præster kaldet til Herrens tjeneste og lovmæssigt befuldmægtiget? Jeg skal sige dig, kære læser, hvorledes du kan blive overbevist derom af deres egen mund, og det vil være langt bedre end et svar fra mig. Gå til de gejstlige og spørg dem, om Gud har givet nogen direkte åbenbaring, efter at Det nye Testamente blev sluttet; spørg dem, om profetiens gave ophørte med den første menighed; spørg dem, kort sagt, om åbenbaringer, profeter, engles betjning o. s. v. er nødvendige eller forventes i vore dage, eller om de tror, at disse ting er afskaffet for aldrig mere at vende tilbage til jorden, og deres svar vil være, at Bibelen indeholder tilstrækkeligt, og at siden den hellige skrift blev fuldstændig, er åbenbaringer, profetier og engles betjening ophørt, fordi de ikke længere behøves. Kort sagt, de vil kalde enhver mand en bedrager, hvis han bekender, at han tror noget sådant. Og når du får dette svar, da spørg dem, hvorfra de selv har fået deres kald og fuldmagt til at prædike evangeliet, og du vil se, at de ikke er i stand til at besvare dette simple spørgsmål, men vil fortælle dig, at Bibelen har bemyndiget dem, idet der står skrevet: »Gå ud i al verden«, o. s. v. Således ser du, at alle, der ikke har nogen direkte personlig åbenbaring fra himmelens Konge, — enten ved engle eller ved Guds røst eller ved profetiens ånd, eller som ikke er kaldet af det rette præstedømme, efter at have underkastet sig evangeliets hellige ordinancer, — handler under navn af den myndighed, der gaves til mænd, som er døde; de har tilranet sig deres beskikkelse og myndighed, og Kongen vil sige til dem: Peter kender jeg, og Paulus kender jeg, thi jeg beskikkede dem, men hvem er I? Jeg kender jer ikke, jeg har aldrig talt til jer. I troede, det ikke var nødvendigt, at jeg skulle tale i jeres dage; derfor søgte I heller aldrig i tro om nogen åbenbaring, og derfor gav jeg jer heller ingen; og når jeg talte til andre, spottede I dem, kaldte dem bedragere og forfulgte dem, fordi de vidnede om ting, som jeg havde åbenbaret dem; derfor: »Gå bort fra mig, I forbandede! til den evige ild, som er beredt djævelen og hans engle. Thi jeg var sulten, og I gav

mig ikke at spise; jeg var tørstig, og I gav mig ikke at drikke; jeg var fremmed, og I tog jer ikke af mig; jeg var nøgen, og I gav mig ingen klæder; jeg var syg og i fængsel, og I så ikke til mig.« (Matt. 25. kap.) Og de ville være nødt til at svare: Ak, Herre, når fejlede vi i disse ting? Og Herren vil svare: »Hvad I ikke har gjort imod en af de mindste dér (idet I holdt dem for bedragere, fordi de vidnede om de ting, som jeg havde åbenbaret dem), har I heller ikke gjort imod mig.«

Da vi nu har undersøgt Guds rige med hensyn til dets embeder og dets ordinancer, og har opdaget den eneste måde, hvorpå menneskene tidligere indlemmedes i det, så lad os nu nærmere undersøge, hvilke velsignelser, privilegier og goder dets borgere nød. Vi har allerede set, at de skulle udkaste djævle, tale med nye tunger, helbrede de syge ved håndspålgelse, såvel som se syner, have drømme, profetere o. s. v.

Lad os betragte riget i dets organiserede tilstand og se, om disse forjættelser blev opfyldt på jøder og ikke-jøder, dér hvor Gud rige blev oprettet og antaget.

Paulus skriver for det første »til Guds menighed i Korinth«, for det andet »til dem, der er helligede i Kristus Jesus«, for det tredje »til dem, som er kaldede til at være hellige«, og for det fjerde »til alle, der alle vegne både hos dem og hos os påkalder vor Herres Jesu Kristi navn«, og siger til dem alle i sit første brev 12. kapitel 1. vers: »Med hensyn til de åndelige gaver, brødre! vil jeg ikke, at I skal være uvidende!« og derefter fortsætter han sin undervisning nogle få vers længere nede således: »Og åndsåbenbarelse gives den enkelte til fælles gavn. En gives der nemlig ved ånden at tale med visdom; en anden at tale med kundskab ifølge den samme ånd; en gives der tro ved den samme ånd; en anden nådegaver til at helbrede ved den ene ånd; en at udføre undergerninger; en anden at profetere; en at bedømme ånder; en anden forskellig slags tungetale; og atter en anden at udlægge tungetale. Men alt dette virker i den ene og samme ånd, som efter sin vilje tildeler enhver sin særlige gave. Thi ligesom legemet er en enhed og dog har mange lemmer, og alle legemets lemmer, så mange de er, dog er eet legeme, således er det også med Kristus. Thi med een ånd blev vi alle døbt til at være eet legeme, enten vi er jøder eller grækere, trælle eller fri; og alle har vi inddrukket den samme ånd. Legemet består jo heller ikke af eet lem, men af mange. Selv om foden ville sige: Da jeg ikke er hånd, hører jeg ikke med til legemet, hører den alligevel med til legemet. Og selv om øret ville sige: Da jeg ikke er øje, hører jeg ikke med til legemet, så hører det alligevel med til legemet. Hvis hele legemet var øje, hvad blev der så af horelsen? Hvis det hele var horelse, hvad blev der så af lugtesansen? Men nu har

Gud sat lemmerne på legemet, og ethvert af dem således som han ville. Men hvis de alle var eet lem, hvad blev der så af legemêt? Nu er der mange lemmer og dog kun eet legeme. Øjet kan ikke sige til hånden: Dig har jeg ikke brug for. Nej, tværtimod, de lemmer på legemet, som forekommer os at være de svageste, er nødvendige, og de, som synes os mindre ærefulde på legemet, dem klæder vi med des mere ære; og de lemmer, vi blues ved, omgives med des større blufærdighed; de derimod, som vi ikke blues ved, har ikke brug derfor. Men Gud har sammenføjjet legemet således, at han lod det ringe få des mere ære, for at der ikke skulle være splid i legemet, men lemmerne have den samme omsorg for hverandre. Når eet lem lider, lider alle lemmer med; når eet lem bliver hædret, glæder alle lemmerne sig. Og I er nu Kristi legeme og hver for sig hans lemmer. Og Gud har i Kirken for det første sat nogle til apostle, for det andet nogle til profeter, for det tredje nogle til lærere; dernæst undergerninger, dernæst nådegaver til at helbrede, til at hjælpe, til at styre, og forskellige slags tungetale. Er mon alle apostle? Er alle profeter? Er alle lærere? Mon alle kan gøre undergerninger? Har alle nådegaver til at helbrede? Kan alle tale i tunger? Kan alle udlægge? Men stræb efter de nådegaver, der er de største! Og jeg vil nu vise jer en endnu ypperligere vej.«

Af det 13. vers i dette kapitel lærer vi, at apostlen taler til hele Kirken i alle tidsaldre, både til jøder og ikke-jøder, trælle og frie, ja til alle, som nogensinde vil udgøre Kristi legeme, og han påpeger, at Kristi legeme bestod af mange lemmer, dobt i een ånd til at være eet legeme, som var i besiddelse af disse forskellige gaver, nogle een gave, andre en anden; og derefter siger han udtrykkelig, at et lem, som har een gave, ikke skal sige til et andet lem, der er i besiddelse af en anden gave: »vi har ikke brug for dig.«

Efter at Paulus således har vist, at der behøves apostle, profeter, evangelister, hyrder og lærere, samt profeti, mirakler, helbredelser og alle andre gaver til at danne Kirken eller Kristi legeme, i hvilken tidsalder den end fremtræder, det være sig blandt jøder eller ikke-jøder, trælle eller frie, og efter at have forbudt Kirkens medlemmer at sige om nogen at disse gaver, »vi har ikke brug for dig«, erklærer han, at legemet aldrig kunne være fuldstændigt uden dem alle, samt at der, hvis de blev borttaget, intet legeme ville være, det vil sige, ingen Kristi Kirke kunne eksistere. Efter tydeligt at have foreholdt korinterne disse ting, opmuntrer han dem til at trage efter de bedste nådegaver. Og i det 13. kapitel formaner han dem til tro, håb og kærlighed, uden hvilke alle disse gaver ikke ville gavne dem, og i det 14. kapitel gentager han denne formaning:

»Hig efter kærligheden, og stræb efter de åndelige gaver, især efter at tale profetisk.« Og i Efes. 1:17 beder Paulus, at Herren vil give menigheden visdoms og åbenbarings ånd i deres erkendelse af ham; og i Efes. 4. kapitel siger han til dem, at de er eet legeme, een ånd, een Herre, een tro og een dåb; og at Kristus steg op til det høje, bortførte fanger og gav menneskeheden gaver. »Og han gav os nogle som apostle, andre som profeter, andre som evangelister, andre som hyrder og lærere.« Hvis læseren spørger, hvad disse gaver og embeder skulle bruges til, da lad ham læse det 12. vers: »For at gøre de hellige fuldt beredt til deres tjenestegerning, at opbygge Kristi legeme.« Og hvis han spørger, hvor længe de skulle vedblive, får han oplysning derom i det 13. vers, hvor der står: »Indtil vi alle når frem til at være eet i troen på og erkendelsen af Guds Son, til mands modenhed og det mål af vækst, da vi kan rumme Kristi fylde.« Og hvis han endvidere spørger, hvilket formål Kristus havde med at skænke disse gaver, da lad ham læse i det 14. vers: »Så vi ikke mere skal være umyndige, der kastes og drives hid og did af alle mulige lærdomme, efter som vinden blæser, ved menneskers terningspil, når de underfundigt forleder til vildfarelse.«

Uden disse gaver og embeder kan for det første de hellige ikke blive fuldkomne; for det andet kan embedets forvaltning ikke finde sted; for det tredje kan Kristi legeme ikke blive opbygget, og for det fjerde er der intet, der kan forhindre de hellige fra at blive kastet hid og did af alle mulige lærdomme, og jeg erklærer her bestemt, at årsagen til al den spid, forvirring, trætte, uenighed og fjendskab, og de mange trosbekendelser, dåbsmåder, herrer og ånder, som nu findes i verden, såvel som grunden til, at forstanden er formørket og at uvidenhed bor i menneskenes hjerter, hvad der har bevirket, at de er afvejet fra Guds veje, er den, at de hverken har apostle eller profeter, som er inspirerede fra det høje, og som de lytter efter, og heller ikke åndens nådegaver; thi hvis de havde sådanne gaver og ville give agt på dem, da ville de blive opbygget til eet legeme i Kristi rene lære, med een Herre, een dåb og eet håb i deres kald, ja, de ville blive opbygget til Kristus i alle ting, og i ham ville hele legemet, på rette måde sammenføjet, vokse til et helligt tempel i Herren.

Men så længe menneskene ved listige kunstgreb lader sig forlede til at tro, at de ikke behøver sådanne gaver, så længe kan de kastes omkring af alle mulige lærdomme.

Vi er nu færdige med vor undersøgelse af Guds rige, således som vi har fundet, at det eksisterede i apostlenes dage, og vi kan ikke se, at det har eksisteret i nogen anden tidsalder, før det atter blev oprettet i de sidste dage, thi det har aldrig og

kan aldrig eksistere uden apostle, profeter og alle de andre Åndens gaver.

Hvis vi nu kaster et blik på kirkerne fra den tid, da inspirationen ophørte og til vore dage, vil vi ikke finde noget, der har lighed med det rige, som vi har betragtet med så megen beundring og glæde. I stedet for apostle og profeter ser vi falske lærere, som menneskene har valgt sig i hobetal; i stedet for Åndens gaver ser vi blot menneskelig visdom, og i stedet for den Helligånd ser vi mange falske ånder; i stedet for Guds befallinger ser vi menneskelige bud; i stedet for kundskab finder vi meninger; vi finder gisninger i stedet for åbenbaringer, splid i stedet for enhed, tvivl i stedet for tro, fortvivlelse i stedet for håb, had i stedet for kærlighed; en læge i stedet for håndspåbyggelse for de syges helbredelse; fabler i stedet for sandhed; man kalder ondt for godt, mørke for lys og lys for mørke; kort sagt, man har Anti-Kristen i stedet for Kristus. Jordens magter har ført krig mod de hellige og overvundet dem, hvorved Guds ord er blevet opfyldt. O, min Gud, luk dette syn ude! for mit hjerte vansmægter ved at skue et sådant Babylon; ja, lad dagen snart komme, da jorden skal renses ved ild fra en sådan forfærdelig besmittelse, men lad først din forjættelse blive opfyldt, som du udtalte ved din tjener, Johannes's mund, at du vil kalde dit folk ud af Babylon ved at sige, »Drag ud fra hende, mit folk! for at I ikke skal gøre jer delagtige i hendes synder og rammes af hendes plager.« Og da, o Herre, når du har kaldt dit folk ud af hendes midte, ved de fiskere og jægere, som du har lovet at sende i de sidste dage for at samle Israel, ja, når din evige pagt er blevet fornyet, og dit folk derved er blevet oprettet, da lad hendes plager komme på een dag, død, sorg og hungersnød; lad hende blive brændt op, at alle dine hellige apostle og profeter og alle, som frygter dit navn, små og store, skal glæde sig, fordi de har hævet dine helliges blod på hende. Jeg beder om disse ting i Jesu Kristi navn, Amen.

(Fortsættes).

Nastværk i gudsyndelsen.

Hvor hurtigt kan du dyrke Gud? Du læser måske denne sætning en eller to gange og spekulerer på, om den er klart udtrykt. Men tænk over den. Hvor meget fart skal du have på, når du dyrker Herren?

Vi lever i fartens tidsalder, det må indrommes. Vi rejser hurtigere, end vi nogensinde har rejst, og vi kommer længere. Vi producerer mere, end vi nogensinde har produceret. Alt synes stemt op til et højt tempo. Alle synes at have så travlt, og dog kan man undres over hvorfor. Vi jager afsted med alt, hvad vi gør. Hvorfor?

Det sorgeligste af det hele er, at vi har bragt dette »fart«-kompleks med ind i vor dyrkelse af Herren.

Tænk over det et øjeblik og spørg dig selv, om du kan dyrke Gud på en »hurtig« måde. Ville han være glad ved en hastig slags religion?

I hastværket nutildags har mange af os næppe tid nok til at bede. Og mange beder slet ikke. Men når vi gør det — er det så nødvendigt at gøre det i en fart? Sæt dig selv i Herrens sted, som en, der vil lytte til en bøn. Ville du lytte med opmærksomhed til nogle få hastigt udtalte ord fra en person, som fremsagde sin bøn så hurtigt, at han næppe kunne udtrykke sig? Hvis dit eget barn skyndte sig hen til dig og åndeløst bad om et eller andet og så fo'r afsted til andre interesser, ville det så gøre indtryk på dig?

Og så er der forberedelsen til vore møder. Tager vi os tid til virkelig at tænke over vigtigheden af den foreliggende sag, eller er vi tilfredse med blot at give forberedelsen »et klap og et lofte« og lade det gå med det?

Et af de mest udbredte udslag af fart i vor gudsdyrkelse er den måde, hvorpå vi synger vore sange. Af en eller anden mærkelig grund har nogle af vore korledere fået et »fart«-kompleks, og de føler, at de må »give den gas«, hver gang en sang skal synges. Nogle synes at føle, at de ikke må »trække« salmen ud, og derfor spejder de den op til et punkt, hvor det ikke længere er en salme. Det bliver et kapløb om at blive færdig, eller det bliver måske til en militærmarch med dobbelt fart, eller et maratonløb i fuld fart for at se, om det er fysisk muligt at udtale ordene lige så hurtigt, som et menneske kan svinge en taktstok.

En salme beskrives af Herren selv som en bøn. Den bør synges med værdighed og højtidelighed. Hvis en korleder tror, at forsamlingen »trækker« sangen ud, fordi de ikke synger så hurtigt, som han kan dirigere, er han ikke klar over den rette betydning af sangen.

Hvis vi blot ville studere ordene i vore sange, gribe den rette ånd i dem, være klar over, at vi har at gøre med hellige og højtidelige ting, og prøve at synges dem i et tempo, som kan frembringe den rette mening med musikken og budskabet i ordene, ville vi bidrage til ærbødighed i vor gudsdyrkelse; vi ville skabe en ramme om vore hellige ordinancer og vore inspirerende taler; vi ville skabe en atmosfære af hvile og respekt for de hellige ting; vi ville udvikle hellighed. Kan nogen af disse ting fremkomme ved hastværk? Kan menneskers hjerter blive rort til ærbødighed ved hurtigt tempo og staccato?

Fart dræber. Den gør det på landevejen. Den gør det i gudsdyrkelse. Når vi hengiver os til fart, enten det er i en bil eller i Kirken, gør vi os selv en stor uret.

Intet menneske kan dyrke Herren med et sønderbrudt hjerte og en angergiven ånd i en fart. Intet menneske kan få fred med Gud — i en fart. Intet menneske kan blive fuldkomment, som Gud er det — i en fart.

Må vi være villige til at sætte farten ned længe nok til at vise vor påskønnelse overfor Herren. Må vi være villige til at skyde verdenslighed tilside — med al dens fart og travlhed — længe nok til at lære at elske Herren af hele vort hjerte og hele vort sind.

Hastværk er lastværk — særligt i gudsdyrkelsen.

Fra Deseret News.

De to store verdenskendte magasiner, SATURDAY EVENING POST og TIME, har begge bragt store, flersidede artikler om familien Ezra Taft Benson, henholdsvis den 28. marts og den 13. april 1953. Vi bringer her et uddrag af disse artikler.

En apostel ved arbejdet.

Da Ezra Taft Benson sidste efterår blev spurgt, om han ville være landbrugsminister, sagde han til Dwight Eisenhower: »General, ingen løn i hele verden kunne overtale mig til at påtage mig dette arbejde«. Benson begyndte at give Ike sine grunde. For det første havde han ikke støttet Eisenhowers valg men havde i stedet stemt på Bob Taft, der er en fjern slægtning af ham. Nå, sagde Eisenhower, det var der så mange andre patriotiske amerikanere, der har gjort. For det andet, sagde Benson, havde han ofte udtalt sine tvivl om, hvorvidt en militærperson burde sidde i Det hvide Hus. Eisenhower svarede: Så meget mere grund er der til at få gode civilpersoner ind i kabinettet — som Benson. Bensons tredje grund var den stærkeste: han var en kirkens mand, en af de tolv apostle, der leder Mormonkirken. Ingen gejstlig burde tage et arbejde, hvor politik måske ville gå imod hans principper. Det åbnede vej for Ike Eisenhowers afgørende stod. »Mr. Benson«, sagde han, »vi har mandat fra det amerikanske folk til at gengive dem deres tro på U. S. A.s regering. De må indømme, at dette er et åndeligt job.«

I de elleve uger siden Apostel Benson tog imod stillingen, har han fundet ud af, at hans arbejde, selv om det ikke altid er åndeligt, er et arbejde, der kræver al en Brigham Youngs styrke og hengivenhed. Benson er en kraftig 53 år gammel mand med et åbent ansigt, ser yngre ud, og har den rodmosse teint som hos en, der har tilbragt årevis i markerne (hvad han har) og har det hjertelige smil og faste håndtryk som hos en drengespejderleder (hvad han er). Han hylder den gammeldags filosofi, at Gud hjælper dem, der hjælper sig selv. Benson citerer Bibelen for at vise, hvorledes han anvender dens udsagn på landbruget. Ikke gennem håndsrækning fra regeringen, siger han, men »i dit ansigts sved skal du æde dit brød.« Benson tror, at »ingen virkelig amerikaner ønsker at blive statsunderstøttet.«

..... Han elskede arbejdet (som præsident for Amerikanske Farmeres Fællesråd), men da han blev kaldet til apostel, rejste han til Salt Lake City uden fortrydelse. Der, i et stort komfortabelt hus på Harvard Avenue, på højene med udsigt over byen, indrettede han sig på at tilbringe resten af sit liv med alvorligt arbejde for sin

Den nye landbrugsminister med fire af sine seks børn foran deres hjem i Salt Lake City.

kirke. Han stod op kl. 5 om morgenen og bad en stund. Så gik han ind i et lille kontor ved siden af soveværelset — med vilje holdt koldt, så hans hjerne kunne arbejde bedre — for at diktere breve i en diktafon, så hans sekretær straks kunne begynde på sit arbejde, når han selv gik til sit kontor nede i byen klokken otte. Han rejste vidt omkring — til England for at lede fordelingen af de forsyninger, som Kirken havde samlet til nødlidende medlemmer i Europa, og til alle egne i De Forenede Stater, hvor mormoner samles. Han hadede at spille tiden, og når han tog et af sine seks børn med sig på sine rejser, forlangte han af dem, at de skulle skrive alle de emner ned, som de ønskede at diskutere med ham. Når han var hjemme, var de fleste af hans aftener optaget af konferencer. Som en apostel bliver hans råd af de troende anset for at være guddommeligt inspirerede, og folk strømmer til ham for at få hans velsignelse eller for at bede om hans råd i materielle, åndelige eller endog forretningsmæssige sager.

I et mormonhjem samles familien som regel mandag aften til familieaften, for at synge, læse op og danse sammen. Familien Ben-

sons aftener var særlig morsomme, for hvert af bornene spillede eller sang, og apostlen selv opløftede en fin, ren tenor

..... I Washington, såvelsom i Salt Lake City, drejer hans selvkæbelige liv sig om hans hjem og hans kirke. Han går kun til de selskaber, som han på grund af sin stilling er nødt til at deltage i, selv om der serveres spiritus. Men han drikker ikke og vil ikke sætte den udflugt igennem at holde et glas sodavand i sin hånd. Han arbejder de samme mange timer i Washington, som han arbejdede hjemme, og i fremtiden, når forholdene bliver lidt roligere, vil han hellige så megen tid til sin kirke, som han kan uden at forsømme sit arbejde i kabinettet. Han er fast i sin tro på, at den største svaghed i Amerika i dag er dens mangel på religion, og han er overbevist om, at nationen aldrig vil opfylde sin store bestemmelse, for der kommer en åndelig fornyelse.

Hans yndlingscitat, som understøtter dette synspunkt, er fra Joseph Smith, grundlæggeren af hans kirke:

»Se, dette er et udvalgt land. og hvilken nation der end skal besidde det, skal den være fri for trældom og fra fangenskab og fra alle andre nationer under himlen, hvis den blot vil tjene landets Gud, som er Jesus Kristus.«

»Vi trænger til, som til intet andet,« siger Benson, »en omvendelse fra vore synder over hele nationen. I vor farten efter de materielle ting har vi virkelig glemt at tjene Gud i dette land. Vi må se udover dollar-tegnet. Vor storhed er blevet bygget på åndelige værdier, og hvis vi skal overleve det, må vi finde det, som vi engang har haft og nu har mistet — den indre styrke, som kommer af lydighed mod den guddommelige lov. Uden denne velsignelse vil nationens fremtid være usikker.«

De, som står Benson nær, ved, at han vil gøre alt, hvad han kan, på den arbejdsmark, der er tildelt ham, for at gøre den sikker igen.

Uddrag fra Saturday Evening Post og Time.

Den danske mission.

Ved de sidste distriktskonferencer blev følgende opretholdt som hovedbestyrelsesmedlemmer i den danske mission:

Hovedbestyrelse for Kvindelig hjælpeforening:

Mary G. Sorensen, præsidentinde.

Mary Kaiser, sekretær.

Hovedbestyrelse for Søndagsskolen, Ungdomsforeningerne og Primary:

Lavon Bingham, præsident.

Juanita M. Flinders, sekretær.

Hovedbestyrelse for Genealogisk forening:

Ejnar Nielsen, præsident.

Arthur Haun, 1. rådgiver.

Mary Kaiser, sekretær.

Som *distriktspræsidenter* blev opretholdt følgende:
Københavns distrikt : Creed L. Mortensen.
Aalborg distrikt: Clifford J. Kindred.
Aarhus distrikt: Larry D. Slaughter.
Esbjerg distrikt: Kenneth Boyd Baugh.
Odense distrikt: John Boyd Nielsen.

Den 1. maj er ældste Kay L. Jensen blevet kaldet som »Missions-Supervisor« med den hovedopgave at repræsentere missionspræsidenten og hjælpe distrikterne og grenene i den danske mission i deres arbejde.

KIRKENS LITTERATUR

Søger Lærdom ved Læsning og ved Tro

TROSARTIKLERNE

af James E. Talmage

er nu udkommet på dansk. Den er oversat af *Orson B. West* og fås i to udgaver:

indbundet i stift shirtingsbind kr. 8.50

indbundet i blødt kunstlæder kr. 9.00

begge sorte med guldtryk på ryggen.

Ved bestilling bedes betalingen indsendt samtidig pr. postgiro 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F. På talonen bedes nøjagtigt anført »Trosartiklerne« samt hvilken indbinding der ønskes.

Distriktskonferencerne — foråret 1953.

Esbjerg distrikt 18., 19. og 20. april.

Konferencen begyndte lørdag eftermiddag med et dåbsmøde, hvor vi havde den store glæde, at ni søstre og brødre nedgik li dåbens vande og sluttede en pagt med Gud. Tilstede ialt 37.

Lørdag aften afholdtes en koncert, udført af Esbjerg grens sangkor, dirigeret af distriktspræsident K. Boyd Baugh; pianist var frk. Gunhild Tagmose. Programmet omfattede foruden sange af koret klaversoli, klarinet-solo, kvartet, solosange og duet. Det var en udmærket koncert, som tilhørerne havde et godt udbytte af. Tilstede 130.

Søndag morgen kl. 8.30 afholdt Kvindelig hjælpeforening et møde under ledelse af søster Mary G. Sorensen. Kvindelig hjælpeforenings

sangkor sang to smukke sange; endvidere talte præsidentinden for Kvindelig hjælpeforening i Esbjerg, søster Petrine Nielsen, søster Mary G. Sorensen og til sidst 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident William M. Hansen. Tilstede 36.

Samtidig afholdt præstedømmet møde under ledelse af distriktspræsidenten, ældste K. Boyd Baugh. Efter et særligt musiknummer blev tiden overgivet til missionspræsidentskabet, og vi hørte inspirerende ord fra 1. rådgiver, præsident Ejnar Nielsen, og missionspræsident Junius M. Sorensen, der omtalte præstedømmet og dets betydning. Tilstede 30.

Kl. 10 afholdtes søndagsskole under ledelse af forstanderen, ældste Victor Fønnesbeck. Forst fremførtes der et program af første og anden børneklasse, der på en udmærket måde gav indtryk af, hvordan disse klasser arbejder; bornene sang et par sange og fremsagde bl. a. vers om kærligheden til mor og far. Endvidere fik vi et fint bidrag til programmet af børn fra Fredericia og Klovtoft, og til sidst en klaverduet af søstre fra Fredericia. Derefter hørte vi taler fra Kolding og fra junior- og senior-klassen, og en meget smuk duet af to søstre, De nære ting. Til sidst kaldte distriktspræsidenten på nogle af medlemmerne til at sige nogle ord. Det var et dejligt møde. Tilstede 131.

Kl. 14,30 afholdtes nadvermøde. Efter at præsident Ejnar Nielsen havde opretholdt Kirkens og missionens autoriteter, talte nogle af missionærerne over dagens emne: Jesu Kristi liv og mission. Endvidere hørte vi en duet af ældsterne Wm. Ray og Vard Dalley og en sangsolo af søster Mary G. Sorensen. Det var et meget inspirerende møde. Tilstede 131.

Søndagens sidste møde afholdtes kl. 19. Distriktspræsident K. Boyd Baugh bød de nye medlemmer velkommen og præsenterede dem for søskende. Derefter talte søster Mary G. Sorensen, der især henvendte sig til søstrene om deres ansvar overfor Kirken. Endvidere talte præsident Ejnar Nielsen, missionspræsident Junius M. Sorensen og til sidst præsident William M. Hansen. Alle talerne var meget inspirerende og opbyggende. Tilstede 102.

Vi var alle enige om, at det havde været en meget vellykket konference, hvor vi havde hørt mange gode og belærende ord, som vi kan anvende i vort arbejde for at fremme Guds sag i tiden fremefter.

Alle konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Junius M. Sorensen og under ledelse af distriktspræsident, ældste K. Boyd Baugh.

Mandag aften afholdt Kvindelig hjælpeforening bazar, hvor der efter et vellykket forprogram blev solgt mange smukke ting samt forfriskninger, skænket af søstrene. Det var en velbesøgt bazar med et godt udbytte.

E. T. H.

KOM TIL STÆVNET

Odense 3. = 5. juli

H C. Andersens hus i Odense

Fredag Udflugt og Guld og Grønt Bal

Lørdag Forskellige møder
Tre skuespil og anden underholdning

Søndag Vidnesbyrdmøde og hyldest til Master M=
Mænd og Guld=Gleaner=Piger
Gudstjeneste

Bestil logi i god tid ved at skrive til Indkvarterings=
komiteen, St. Graabrødrestræde 24, Odense, og plan=
læg Deres sommerferie til den 3. = 5. juli.

Vi mødes i Odense!

Aarhus distrikt 25. og 26. april.

Lørdag kl. 16,30 afholdtes dåbsmøde, hvor tre nye medlemmer blev indlemmet i Kirken. Om aftenen afholdtes en »Brøget underholdning« på Østergades hotel under medvirken af medlemmer og missionærer fra hele distriktet, afvekslende med filmsforevisning. Der var sang, musik, sketch og tryllekunster. 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Ejnar Nielsen, takkede dem, der havde deltaget på programmet og alle de tilstedeværende. I pausen kunne der købes forfriskninger. Tilstede 180.

Søndag morgen afholdt Kvindelig hjælpeforening møde for søstre og venner fra distriktet. Missionens præsidentinde, søster Mary G. Sorensen, bød velkommen, hvorefter præsidentinden for Kvindelig hjælpeforening i Aarhus, søster Marie Haun, talte om foreningens betydning. Derefter talte søster Mary G. Sorensen om kredslærerindearbejdet. 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident William M. Hansen, talte om en moders kærlighed og takkede søstrene for deres arbejde. Tilstede 74.

Samtidig afholdtes præstedømsmøde. Tre brødre blev ordineret til ældster, hvorefter præsident Ejnar Nielsen talte om en tilsynsmands rette egenskaber ud fra 1. Tim. 3:2—7. Derefter talte missionspræsident Junius M. Sorensen om at ære præstedømmet og om de nødvendige egenskaber for arbejdet i Herrens vingård. (Lære og Pagter, afsnit 4). Tilstede 45.

Kl. 10 afholdtes søndagsskole, hvor børnene og søskende fra hele distriktet i tale og sang viste, hvad de havde lært i søndagsskolen. Emnerne var: Kærlighed, lydighed, ærbødighed, tålmodighed og tolerance. Der blev kaldt på en missionær, søster Lael D. Nielsen, som snart skal rejse tilbage til Amerika. Tilstede 220.

Kl. 14,30 afholdtes et specielt møde, hvor missionærer fra hele distriktet talte ud fra 4. trosartikel, emnet: Vejen til frelse. Der var en dejlig ånd tilstede. Kirkens autoriteter blev opretholdt. Distriktspræsident, ældste Kay L. Jensen, blev afløst, og i stedet blev ældste Larry D. Slaughter indsat som distriktspræsident. Tilstede 121.

Kl. 19 afholdtes konferencens sidste møde. Efter indledende sang og bøn talte ældste Alma D. Andersen, tidligere missionær i Danmark, nu i den amerikanske hærs tjeneste i Tyskland. Han talte om, hvor svært det var at forlade missionsmarken, og hvor svært det var at være soldat. Men nu var han atter glad, fordi han havde fået lejlighed til at missionere i tjenesten, og de havde nu deres egen lille menighed. Derefter talte den nye distriktspræsident, ældste Larry D. Slaughter, om, at vi alle skulle vise et godt eksempel i vore gerninger og holde saumen i enighed og kærlighed, hvorefter den afløste distriktspræsident, ældste Kay L. Jensen, talte og bad søskende opretholde og hjælpe missionspræsidentskabet i deres bonner, ligeledes bad han søskende hjælpe den nye distriktspræsident i hans ansvarsfulde kald. Fremdeles talte han smukt om, at vi ikke skulle

kritisere hinanden, det var en sag mellem hvert enkelt menneske og Gud, om han havde begået fejl, ellers ville Guds Ånd forlade os. Efter en duet talte præsident William M. Hansen; det var hans sidste tale i Aarhus, og han talte om ægteskab i templet, og om, hvorledes alle hans patriarkalske velsignelser nu var gået i opfyldelse, og at det var ved samarbejde, Kirken opretholdes.

På opfordring af missionspræsident Sorensen sang fru Karen Pedersen solo en sang om den hjemvendte soldat. Derefter talte missionspræsidenten om, at Lære og Pagter var givet til os, Mormons Bog til nephiterne og Bibelen til joderne. Det var en meget-inspirerende tale. Til slut bar præsident Ejnar Nielsen sit vidnesbyrd, hvorefter ældste Kay L. Jensen takkede alle for deres tilstedeværelse. Tilstede 184.

Der var en dejlig ånd tilstede under alle moderne, som var under præsidium af missionspræsident Junius M. Sorensen og under ledelse af distriktspræsident Kay L. Jensen.

O. M.

Odense distrikt 2., 3. og 4. maj.

Lørdag aften afholdtes koncert i Industripalæet, hvor Odense grens sangkor sang under ledelse af ældste Harold Larsen og med ældste Leon R. McCarrey som pianist. Det var en vidunderlig koncert, og man følte, at Guds Ånd var tilstede. 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Ejnar Nielsen, takkede koret, dirigenten og pianisten for det store arbejde, de havde udført. Tilstede 127.

Søndag morgen afholdtes præstedomsmode, hvor der blev foretaget forfremmelser indenfor præstedømmet. Efter en solosang talte præsident Ejnar Nielsen om ansvaret, der følger med at gå frem indenfor præstedømmet, hvorefter missionspræsident Junius M. Sorensen talte om præstedømmets magt her på jorden og opfordrede medlemmerne til flittigt at studere Lære og Pagter. Tilstede 28.

Samtidig afholdtes Kvindeligt hjælpeforenings møde, hvor missionens præsidentinde, søster Mary G. Sorensen, talte om kredskærrindearbejdet.

Kl. 14 afholdtes et specielt møde, hvor missionærene talte. Kirkens autoriteter blev opretholdt. Distriktspræsident, ældste Leon R. McCarrey, blev afløst, og i stedet blev ældste John Boyd Nielsen indsat som distriktspræsident. To nye medlemmer, som var døbt lørdag morgen ved Kerteminde strand, fik håndspålggelse, og deres lille datter blev velsignet. Tilstede 66.

Aftenmødet begyndte kl. 19. Den nye distriktspræsident, ældste John Boyd Nielsen, takkede i ydmyge ord for sit kald og opfordrede til enighed og kærlighed i samarbejdet. Ældste Harold Larsen takkede for den tid, han havde været i Odense og var meget glad, fordi han havde haft lejlighed til at lede koret. Den afløste distriktspræsident, ældste Leon R. McCarrey, takkede for den tid, han havde arbejdet i Odense gren, hvorefter 2. rådgiver i missionspræsident-

skabet, præsident William M. Hansen, talte om Kirken tre grundvolde: Tro, bøn og åbenbaring, og han sluttede med at udtrykke sin taknemmelighed for den kærlighed, søskende har vist ham, medens han har været på mission i Danmark.

Missionspræsident Junius M. Sorensen var aftenens sidste taler og talte om lærdommene i Lære og Pagter og om, hvordan synden kom ind i verden. Tilstede 97.

Alle konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Junius M. Sorensen og under ledelse af distriktspræsident, ældste Leon R. McCarrey.

Mandag aften afholdt Kvindelig hjælpeforening bazar. Søstre havde arbejdet flittigt i det forløbne år, og mange dejlige ting blev solgt og bortauktioneret og gav et smukt udbytte. Det var en dejlig aften, som søstre havde beredt for medlemmer og venner.

T. S.

Nyt fra hjælpeorganisationerne

Kvindelig hjælpeforening.

For månederne juni, juli og august får vi ingen lektier fra Generalbestyrelsen i Salt Lake City, og hovedbestyrelsen foreslår derfor, at Kvindelig hjælpeforening overalt i missionen benytter sommermånederne til at gennemgå nogle kapitler fra Det nye Testamente.

Kredslærerindernes budskab vil blive taget fra *Mattæus 5. kapitel*, og vil for juni måned være

»*Salige er de barmhjertige, thi dem skal der vises barmhjertighed.*« Vi opfordrer hver eneste søster, gamle såvel som unge, til at læse hele kapitlet atter og atter, lad vor Frelzers ord synke dybt i vore hjerter og lyt til hans råd, så vi alle kan vandre oprigtigt for ham.

I lighed med sidste år foreslår vi, at kun den første mødedag i hver måned benyttes til lektiearbejde, og de øvrige møder kan da være arbejds møder.

Som *teologi-lektie* den første mødedag i juni måned foreslås gennemgang af *Mattæus 5. kapitel*, og alle søstre opfordres til at forberede sig til klassen ved at læse hele kapitlet i forvejen.

Under *arbejds møderne* vil der ikke være noget i vejen for, at en søster læser og gennemgår et kapitel, og for juni måned foreslår vi gennemgang af *Mattæus 6. kapitel*. Lad alle søstre lære et skriftsted eller en af Trosartiklerne udenad til hvert arbejds møde.

Vi var meget glade for lejligheden til at træffe søstre ved distriktskonferencerne, og siger Dem alle en hjertelig tak for den dejlige tid, vi tilbragte sammen med Dem, og for det store arbejde, der er blevet udført i alle grene. Kvindelig hjælpeforening går fremad, og alle søstre arbejder med kærlighed og glæde på det store fælles

mål: at fremme Herrens værk og hjælpe vore medmennesker. Endnu en gang tak, og må Gud velsigne alle søstre i den danske mission for det store arbejde, De udfører.

Kvindelig hjælpeforenings hovedbestyrelse.

Søndagsskolen.

Vort arbejde.

*Hvad ej vi kan gøre, Gud beder ej om,
kun til det, vi kan høre, han siger: kom.
Ved at udføre alle de arbejder små
bereder vi os til himlen at nå.*

*Det rastløse hjerte forsøger kun på
at gøre det store, og lade de små
og enkle ting forbi sig gå,
og glemmer, at kun de små ting ved,
hvilken sti der fører til evighed.*

Der var engang en bonde, som havde en stor kornmark; han pløjede den og såede korn og rensede og gødede det med stor omhu, for hele hans families udkomme afhang af denne mark. Men efter at han havde arbejdet hårdt, så han høsten begynde at visne og sygne liden af mangel på regn, og han begyndte at blive bange for sin afgrøde. Han folte sig meget nedtrykt og gik hver dag hen på marken og så til kornet og så, om der var noget håb om regn.

En dag stod han og så op mod himlen og havde næsten opgivet håbet, da to små regndråber oppe i skyerne over hans hoved så ham, og den ene sagde til den anden: »Se på den bondemand, det gør mig ondt for ham, han har gjort sådan et stort arbejde med denne kornmark, og nu er den ved at tørre helt ud, jeg ville ønske, jeg kunne hjælpe ham.« »Ja«, sagde den anden, »men du er kun en lille regndråbe; hvad kan du gøre? Du kan ikke engang gøre en lille tue våd.« »Det er ganske rigtigt,« sagde den første, »jeg kan ganske vist ikke gøre meget alene, men jeg kan opmuntre bondemanden lidt, og jeg vil gøre mit bedste; jeg vil prøve. Jeg vil gå hen til marken og i hvert fald vise min gode vilje; og nu tager jeg afsted.«

Den første regndråbe havde næppe startet mod marken, før den anden sagde: »Godt, hvis du tager afsted, tror jeg også, at jeg vil gøre det; nu kommer jeg.« Og ned for regndråberne — den ene ramte bondemandens næse, og den anden et kornstrå. »Kæreste«, sagde bondemanden og prøvede med fingeren på næsen, »hvad er det? En regndråbe, hvor kommer den fra? Jeg tror virkelig, vi får en byge.«

På dette tidspunkt var en hel masse regndråber strømmet sammen for at høre, hvad deres kammerater talte om, og da de så dem lade sig falde for at opmuntre bonden og vande kornet, sagde en: »Hvis

du går et sådant ærinde, så vil jeg også,« og afsted fo'r den. »Og jeg,« sagde en anden, »og jeg«, og så videre, til der kom en hel byge, og kornet blev vandet, og det voksede og blev modent — altsammen fordi den første regndråbe besluttede at gore, hvad den kunne for at hjælpe andre.

Og det er på samme måde i søndagsskolen eller i Kirken; hvis vi blot vil hjælpe hinanden og gøre en lille smule, vil Guds rige her på jorden vokse og vokse. Hvis vi alle vil arbejde sammen i harmoni, kan vi udføre en hel masse, men hvis kun en eller to prøver at gøre hele arbejdet i søndagsskolen, får vi ikke ret meget gjort.

Lad os alle arbejde sammen og se frugterne af vort arbejde og hjælpe Kirken til at vokse.

Søndagsskoleus hovedbestyrelse.

Primary.

*Mit lys er blot et lille et,
mit lys af tro og bøn,
men som Guds sol det skinner blidt,
thi det blev tændt hos ham.*

*Jeg skjuler ej mit lille lys,
thi så mig Herren bød.
Det gaves mig at løfte højt,
at hver må se dets glød.*

*O, lille lys, strål du for mig,
spred mørket i min sjæl,
indtil Gud tager mig til sig,
i herlighedens sal.*

En nat, da solen var gået ned, og fuglene havde stukket hovedet under vingen for at hvile, floj en af nattens fugle tæt hen til en elektrisk lygte.

»Hvad nytte er du til?« spurgte fuglen, »Du giver så lidt lys i forhold til solen.«

»Jeg gør mit bedste«, sagde lygten. »Tænk, hvor mørkt dette hjørne ville være, hvis jeg ikke var her. Folk, der går eller korer, vil løbe eller køre ind i hinanden, og måske komme til skade.«

»Det er sandt,« sagde fuglen og floj bort. Så kom den hen i nærheden af en gaslygte, som stod et stykke fra husene og de travle gader.

»Hvad nytte er du til?« spurgte fuglen, »Du giver ikke så meget lys som den elektriske lygte.«

»Jeg gør mit bedste,« sagde lygten. »Kan du se den stejle skrænt lige her ved siden af? Hvis jeg ikke var her, var der måske nogen, der ikke så den og derfor faldt ned.«

»Det er sandt«, sagde fuglen og fløj bort. Lidt efter så dens skarpe øjne en lampe i et vindue.

»Hvad nytte er du til?« spurgte fuglen. »Du giver ikke engang så meget lys som en gaslygte.« »Jeg gør mit bedste. Jeg står i vinduet for at kaste lys ned på stien, så bonden kan finde vej, når han kommer hjem. Jeg gør det, så godt jeg kan.«

»Det er sandt«, sagde fuglen og fløj bort. Men igen opdagede dens skarpe øjne lys — et lille bitte lys i et vindue i børnehjemmet.

»Hvad nytte er du til?« spurgte fuglen. »Dit lys er så lille. Du giver ikke engang så meget lys som en lampe.« »Jeg gør mit bedste,« sagde lyset, »og jeg kan let bæres fra værelse til værelse. Den gode moder bruger mig, når hun giver børnene lidt vand at drikke om natten eller ser efter, om de er dækket godt til i sengen. Jeg gør det, så godt jeg kan.«

»Det er sandt«, sagde fuglen, og bort fløj den, medens den tænkte, idet den så de mange lys her og der, små og store: »Alle hjælper.«

Og således er det med os i den store vidunderlige Kirke, lige meget hvor lille vor opgave er, kan vi altid lade vort lys skinne således, at vi kan ære vor Fader i himlen. Og vi lærere for de små børn har et stort ansvar ved at være eksempler for dem.

Primary hovedbestyrelse.

Genealogisk forening.

Der findes sikkert mange søskende, der er af samme opfattelse som de medlemmer, der har forespurgt os, om de kunne betragte det som givet, at der automatisk ville blive udført tempelarbejde for de navne, der findes på mikrofilmene. Til dette kan hovedbestyrelsen straks svare NEJ! Der er ingen automatisk udførelse af noget genealogisk arbejde. Mikrofilmene bliver optaget og indlemmet i Kirkens genealogiske forenings arkiv, hvor de står til medlemmernes disposition ved disses udarbejdelse af deres slægtsarbejde. Vi må forstå, at der er så store velsignelser forbundet med dette arbejde, at automatisk tempelarbejde uvilkårlig ville formene søskende ret til andel i disse velsignelser, hvilket ville være i modstrid med hele den genealogiske tanke indenfor vor kirke. Iovrigt må man ikke stille alt for store forhåbninger til mikrofilmene her ude i adspredelsen og tro, at nu kan vi godt lade fem og syv være lige. Meningen med disse film er først og fremmest at komme søskende i Zion til hjælp, da det for mange er forbundet med mange vanskeligheder og stor bekostning at få dette arbejde gennemført i det gamle land, hvorfor de nu kan gå til arkiverne i Zion og samle navne i så stor udstrækning, som der nu er anledning til. Vi herovre har stadigvæk vore arkiver at ty til, og det må vi benytte os af, særligt når vi ser med hvilken interesse slægtsarbejdet udføres hjemme i Zion. Det har været nødvendigt at indskrænke rådigheden over et apparat til forstørrelse af filmene til 2 timer, da der kun findes 20 apparater, og hvor meget når man på 2 timer? Man forbavses da også over, at der

kommer genealoger herover med store ordrer på navne, som skal indsamles på arkiverne. Så man ser, at arbejdet ingenlunde er simplificeret ved mikrofilmene, men tværtimod har skabt forøget interesse derovre. Lad os tage ved lære af dette og få den samme store interesse for vort slægtsarbejde, så handler vi efter Guds vilje, og velsignelserne udebliver ikke.

Genealogisk forenings hovedbestyrelse.

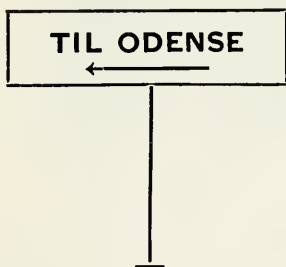
Ungdomsforeningen.

Vor Kirke lærer, at vi bør mødes ofte og lære hinanden Kirkens principper. Det er et af formålene med stævnet, som afholdes hvert år, at lære vore unge medlemmer de rette principper, og samtidig lære dem, hvorledes vi kan lege sammen uden at nyde de verdslige ting, som andre tænker så meget på.

Det er næsten som den store juni-konference, der afholdes i Salt Lake City hvert år. Vi lærer den rette måde at undervise på, vi modtager det nye lektiemateriale for det kommende år, og det bedste af det hele, vi lærer mange medlemmer af Kirken fra andre grene at kende, medlemmer, som vi ellers aldrig ville få at se.

Det er godt for Kirkens unge medlemmer at mødes og lære hverandre at kende. Vi håber, I alle planlægger at komme til Odense den 3., 4. og 5. juli, for vi har noget, som vil være til stor gavn for alle medlemmer af Kirken, som kommer med et alvorligt ønske om at lære og at hjælpe andre til at lære disse vidunderlige sandheder.

Ungdomsforeningens hovedbestyrelse.

En opfordring til organisationerne.

Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på, hvor meget hver enkelt organisation kan gøre for at ophjælpe velfærdsarbejdet. Vi må ikke ligge på den lade side, blot fordi vi har fået lidt i lagrene, og mene, at nu er vor opgave forbi. Der er så mange felter, vi kan sætte ind på og nyttiggøre os på, at vi må tage under overvejelse, om vi ikke yderligere kan anstrenge os. Allerede i 1938 opfordrede jeg til f. eks. indsamling af en ting som brugte frimærker. Frimærkehandlerne kan ikke få brugte mærker nok, så stor er efterspørgslen, og selv om det selvfølgelig ikke er kapitaler, det drejer sig om, så kan

alene arbejdet med at samle mærkerne både privat, fra kontorer og virksomheder, virke interesserende på såvel voksne som børn. Tag opgaven op og sæt den i system i de forskellige organisationer, og aflever høsten til Den Kvindelige Hjelpeforening, så sørger den for det videre fornødne og lader det indkomne beløb gå i velfærdskassen.

Marie O. Haun, Århus.

Personlige nyheder fra nær og fjern.

Fødselsdage:

Odense: Den 4 juni fylder søster Marie Pedersen 80 år. Hjertelig til lykke!

København: Den 2. juni fylder søster Inga Marie Hansen, Thorvaldsensvej 9, 70 år. Hjertelig til lykke!

Aalborg: Den 14. juni fylder søster Anne Christine Larsen 75 år. Hjertelig til lykke!

Silkeborg: Den 22. juni fylder søster Martine M. Rasmussen 84 år. Hjertelig til lykke!

Vejle: Den 18. juni fylder broder Kristen Peder Pedersen 85 år. Hjertelig til lykke!

Rettelse: I sidste nummer af »Stjernen« bragte vi en notits om, at søster Thora Henriksen, Amager, fyldte 75 år. Dette beror på en beklagelig fejltagelse, som skyldes en mystifikation; søster Henriksen fyldte kun 63 år! Vi beder søster Henriksen undskylde denne fejltagelse.

I audiens hos kong Frederik den Niende. Den over hele den danske mission kendte missionær, søster Ellen S. O'Brien, havde den 27. april den store ære at blive modtaget af Hans Majestæt Kongen ved hans audiens. Anledningen til audiensen var en personlig hilsen, som søster O'Brien skulle overbringe fra en af sine ungdomsveninder i Salt Lake City, som i sin barndom havde leget med den daværende prins Frederik og hans broder, prins Knud, i Sorgenfri Park. Foruden at overbringe hilsenen fik søster O'Brien lejlighed til kort at omtale »Mormons Bog« for Hans Majestæt. I søster O'Briens velsigelse, da hun blev beskikket som missionær, hed det, at »Døre, som er lukket, skal blive åbnet for dig«, og man kan i sandhed sige, at dette er gået i opfyldelse ved denne audiens, både i bogstavelig og i overført forstand.

M. K.

Fra missionsmarken

Odense: Vi bringer hermed to billeder fra den »Rosenaften«, som Odense Mia Maids klasse afholdt den 25. marts. Det ene billede viser alle pigerne, og det andet det højtidelige øjeblik, da rosenbuketten blev bundet.

»Rosenaften« i Odense.

Skive: Søndag aften den 5. april var tiden for mødet overgivet til G. U. F., og det blev en god og opbyggende aften for dem, der overværede dette møde.

G. U. F.s præsident, ældste Gaylen Rigby, ledede mødet, der indledtes med sang og bøn. Ældste Rigby holdt derefter en kort indledningstale, hvorefter tiden blev overgivet til »Familien«, det var ældste Gaylen Rigby og medlemmer af Kirken, der skiftevis holdt taler over mødets emne »Familietimen i de sidste dages helliges hjem.« Da mødet blev holdt påskesøndag, blev påske-evangeliet op-

læst af et medlem af Kirken, og vi hørte en kort tale af ældste Grant Gudmundsen. Aftenen sluttede med sang og bøn og tak til Gud, at hans ånd var hos os gennem mødet. Tilstede 13 søskende og venner.
B. M.

Aarhus: Den 15. april holdt G. U. F. en lille fest, hvor missionærerne underholdt med: »Vi rejser til Amerika«. Efter den indledende sang og bøn og fremsigelse af Valgsproget, gik tæppet til side, og vi så missionærerne sidde ved lejrbalet. Ældste Myles C. Jones indledte programmet, hvorefter missionærerne talte, sang og spillede. Ældste Larry D. Slaughter fortalte os om en cowboys liv samtidig

med, at vi så billeder fra Amerikas bjerge og dale, og distriktspræsident, ældste Kay L. Jensen, fortalte om vort dejlige Danmark, samtidig med at vi så billeder herfra. Enhver af dem havde noget at fortælle og noget at vise os, og vi lærte denne aften, hvordan kærlighed og forståelse overfor hinanden skaber enighed, fred og glæde blandt kammerater, hvad vi ofte kan mangle hos søskende i Kirken. Der sluttedes med sang og bøn. Vi var alle enige om, at det var en dejlig og fornøjelig aften.
O. M.

København: Lørdag den 9. maj afholdt Kvindelig hjælpeforening en lille fest til ære for mødrene i anledning af Moders Dag.

Først blev der opført et skuespil, skrevet og iscenesat af søster Johanne Østrup; det hed »Store mænds mødre«. Ni store mænds mødre kom ind, klædt i datidens dragter, og fortalte om, hvorledes deres liv havde formet sig, fra de blev mødre. Det var et dejligt stykke, der høstede meget bifald, og det vil sikkert sent blive glemt. Derefter var der dans og salg af forfriskninger. Der var ca. 150 tilstede, og de var alle glade for aftenen.

Bestyrelsen.

Velsignelser:

København: 4. januar: Aage Juel Nielsen og Inge Sofie Rasmussen Niensens søn, Karsten Juel Nielsen, velsignet af Harry K. Hvistendahl.

5. april: Harry K. Hvistendahl og Grethe Elly Pangø Hvistendahls datter, Annemarie Hvistendahl, velsignet af faderen.

Bemærk! Manuskripter til næste nummer af »Stjernen« skal indsendes *inden den 5. ds.*

Kredslærernes budskab.

Apostle og profeter.

Guds hus er et ordenshus, ja, — skal vi se på den orden, der herskede i den oprindelige kirke, og sammenligne den med den, der findes i JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE.

Af Luk. 6:12,13 lærer vi, at Kristus udvalgte 12 mænd af alle disciplene, og at han kaldte dem apostle.

I Matt. 10:1 finder vi, at han gav dem en særlig bemyndigelse, nemlig magt over urene ånder og al slags sygdom og svaghed.

Denne organisation skulle forefindes i kirken, indtil alle nåede til eet i troen (Ef. 4:11—15).

I forståelse heraf valgte apostlene straks efter himmelfarten en 12. apostel i stedet for Judas, som gik til sit eget sted (Ap. gern. 1:21—26).

Af Kor. 12:12—28 lærer vi om disse og andre embeder, at de skulle være som lemmer på Kristi legeme, hver til at varetage sin del, og at de alle skulle have omsorg for hverandre. — Apostlene er nævnt først, dernæst profeter og lærere, og vi ved, at apostlene var lederne i kirken efter Kristi bortgang.

Hvor finder vi en kirke idag, som har bemyndigede apostle, som har profeter til at modtage åbenbaringer fra Gud og den øvrige organisation, som omtales i bibelen?

Den findes under navnet: JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE. — Dens apostle og andre embedsmænd er ved hænders pålæggelse givet samme myndighed som apostlene forud: At hvad I binder på jorden skal være bundet i himlen, og hvad I løser på jorden skal være løst i himlen.

Det er en vidunderlig gave som derved er os givet, — lad os påskønne præstedømmet, ære og respektere det, og leve vort liv, så vi kan få del i dets velsignelser.

Ejnar Nielsen.

DÅB

AMAGER:

21. marts:

Orla Rasmussen, døbt af ældste Val Gene Day, håndspåleggelse af ældste Rolynn D. Hansen.

12 april:

Aage Emil Hansen, døbt af ældste William M. Hansen, håndspåleggelse af ældste Kay L. Flinders.

Nielsine Christine Andrea Hansen, døbt af ældste Kay L. Flinders, håndspåleggelse af ældste William M. Hansen.

SLAGELSE:

12. april:

Vinni Lilian Andersen, døbt af ældste Howard E. Otteson, håndspåleggelse af ældste Leon B. Petersen.

Kai Aage Andersen, døbt af ældste Howard E. Otteson, håndspåleggelse af ældste Glenn G. Vincent.

26. april:

Ellen Margrethe Pedersen, døbt af ældste Leon B. Petersen,

håndspåleggelse af ældste Glenn G. Vincent.

Ole Bent Pedersen, døbt af ældste Leon B. Petersen, håndspåleggelse af ældste Glenn G. Vincent.

Gudrun Margrethe Pedersen, døbt af ældste Glenn G. Vincent, håndspåleggelse af ældste Creed L. Mortensen.

Anne Lise Pedersen, døbt af ældste Glenn G. Vincent, håndspåleggelse af ældste Leon B. Petersen.

KØBENHAVN:

26. april:

Julius Nicolius Madsen, døbt af ældste Ernest A. Jensen, håndspåleggelse af ældste Creed L. Mortensen.

Rosa Bertha Sofie Madsen, døbt af ældste Ernest A. Jensen, håndspåleggelse af samme.

Jørgen Otto Nielsen, døbt af Arthur Nielsen, håndspåleggelse af ældste Ernest A. Jensen.

Kirsten Gerda Nielsen, døbt af Louis Christian Nielsen, håndspåleggelse af ældste Creed L. Mortensen.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken!

Ordinationer:

Amager: 1. marts: Johannes Adolf Peter Andersen ordineret til præst af ældste Val Gene Day.

København: 5. april: Flemming Hall ordineret til diakon af Einar Corelli.

Flemming Vilhelm Eliassen ordineret til præst af Paul Jacobsen.

Paul Christian Kragh ordineret til præst af ældste Ernest A. Jensen.

Aage Thorkild Stilling ordineret til præst af Einar Corelli.

Slagelse: 12. april: Jens Gunner Andersen ordineret til ældste af Einar Nielsen.

19. april: Karl Viggo Elkjær ordineret til lærer af ældste Creed L. Mortensen.

Esbjerg: 15. februar: Frode Othenius Madsen ordineret til diakon af ældste K. Boyd Baugh.

John Robert Naumann ordineret til diakon af missionspræsident Junius M. Sorensen.

Gerner Rasmussen ordineret til ældste af missionspræsident Junius M. Sorensen.

Skive: 29. marts: Aage Dahl ordineret til præst af ældste Ted J. Mortensen.

Henry Hess ordineret til diakon af ældste Gaylen Rigby.

Frederikshavn: 29. marts: Tommy Jorgen Kristensen ordineret til diakon af ældste Paul William Poppe.

Dødsfald:

København: Den 20. april døde søster Julia Charlotte Frederikke Iven, 84 år gammel. Æret være søster Ivens minde!

Den 2. april døde søster Anna Elisabeth Hagen Larsen Iven, 51 år gammel. Æret være søster Ivens minde!

Missionærankomster:

I *København* er kaldet tre lokalmissionærer: Den 30. april søster Tove Leed og broder Knud Hentzen, og den 1. maj broder Bent Jensen.

Knud Hentzen

Tove Leed

Bent Jensen

Missionærforflytninger:

17. april: Arden A. Vance fra Horsens til Aarhus.

Howard E. Otteson fra København til Horsens.

27. april: Kay L. Jensen fra Aarhus til København.

30. april: Leon B. Petersen fra Slagelse til Randers.

Glenn G. Vincent fra Slagelse til Esbjerg.

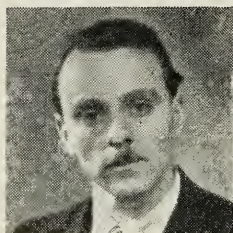
Willis O. Gurr fra København til Randers.

1. maj: John Boyd Nielsen fra København til Odense.

4. maj: B. Grant Gudmundsen fra Viborg til Skive.
 Elmo Rasmussen fra Frederikshavn til Aarhus.
 Ted Mortensen fra Viborg til Frederikshavn.
 Arliss Jensen fra Esbjerg til Odense.
 Don Lee Decker fra Skive til Odense.

Missionær afløsninger:

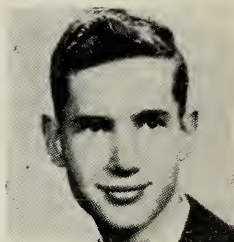
Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

16. marts:
Aage Larsen,
 København, efter at have
 arbejdet i København.

29. april:
Lael Dean Nielsen
 fra Richfield, Utah, ef-
 ter sidst at have arbej-
 det i Aarhus.

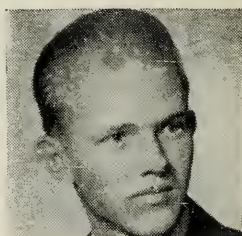
29. april:
Howard C. Petersen
 fra Hyrum, Utah, efter
 sidst at have arbejdet i
 København.

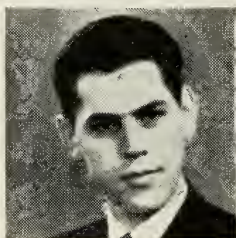
29. april:
Leon R. McCarrey
 fra Richmond, Utah, ef-
 ter sidst at have arbej-
 det i Odense.

29. april:
Neldon D. Oyler
 fra Loa, Utah, efter
 sidst at have arbejdet i
 Randers.

30. april:
Dean E. Christensen
 fra Pleasant Grove,
 Utah, efter sidst at ha-
 ve arbejdet i Randers.

30. april:
Rolynn D. Hansen
 fra Pocatello, Idaho, ef-
 ter sidst at have arbej-
 det i Amager gren.

3. maj:
Harold A. Larsen
 fra Montpelier, Idaho,
 efter sidst at have ar-
 bejdet i Odense.

3. maj:
Kay R. Peterson
 fra Manti, Utah, efter
 sidst at have arbejdet i
 Aarhus.